

© Opferperspektive e.V.
Lindenstr. 47 (Achtung: neue Hausnummer)
14467 Potsdam
Tel: 0171 – 19 35 669
FAX: 01212 – 511 559 889
Mail: info@opferperspektive.de
Web: www.opferperspektive.de

1. Auflage, Dezember 2001

V.i.S.d.P.: Gabriela Jaschke
Gestaltung: Dirk Teschner
Fotos: Umbruch Bildarchiv (www.umbruch-bildarchiv.de)
Druck: DreiGroschenDruck

Diese Broschüre ist auch in den Sprachen Englisch, Französisch,
Spanisch, Russisch, Vietnamesisch und Arabisch erhältlich.
Der Nachdruck ist unter Hinweis auf den Herausgeber
ausdrücklich erwünscht.

Die Herausgabe dieser Broschüre wurde gefördert durch:

Mục lục

04	Lời nói đầu
06	Tại sao lại có cuốn sách này ?
07	Tôi có thể chờ đợi điều gì và tôi phải làm gì ?
10	Bạn phân biệt chủng tộc đã hành hung tôi
11	----- Tôi có bắt buộc phải tố giác không ?
	----- Tố giác có nghĩa là gì và tôi thực hiện như thế nào ?
13	----- Tôi phải làm gì nếu như thủ phạm tố giác tôi vì tôi đã chống cự ?
	----- Bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc
14	----- Tôi còn phải làm gì nữa ?
16	----- Công an sẽ làm gì ?
	----- Sau đó viện công tố sẽ làm gì ?
17	----- Tất cả sẽ kéo dài bao lâu ?
	----- Điều gì sẽ diễn ra tại phòng xử của tòa án ?
18	----- Tôi có thể gây nhiều ảnh hưởng hơn nữa đến vụ việc được không ?
20	----- Ai trả lệ phí luật sư của tôi ?
	----- Tôi nhận bồi thường của thủ phạm như thế nào ?
21	----- Ai trả lệ phí luật sư của tôi trong vụ án dân sự ?
	----- Có thể giải quyết việc trong một cuộc nói chuyện cá nhân được không ?
22	----- Vai trò của thông tin đại chúng
24	----- Tôi có thể chờ đợi giúp đỡ gì về tài chính ?
25	----- Tại sao tôi lại không thể ngưng nghĩ đến vụ bị hành hung ?
29	----- Tôi muốn đi khỏi nơi đây !
32	Danh sách địa chỉ
37	Các thư mẫu

Lời nói đầu

Gần như tuần nào ở các nơi, nhất là ở vùng đông Đức cũ và Berlin, cũng có người bị hành hung vì nguyên cớ cực hữu, hận thù chống lại tất cả những gì coi là „không mang tính Đức“. Nạn nhân chủ yếu là những người từ các nước khác đến, thế nhưng cả những người bị tàn tật, không nhà không cửa hoặc những thanh niên mang tư tưởng khác cũng bị liên quan.

Thủ phạm chủ yếu là những thanh thiếu niên cực hữu; thế nhưng những vụ hành hung này chỉ có khả năng xảy ra trong một xã hội mang tính phân biệt chủng tộc. Những người dân thường từ chối không giúp đỡ những người bị hành hung hoặc cũng tham gia cùng thực hiện những hành động cực hữu. Đây là „trung tâm của xã hội“, nơi phát sinh ra phân biệt chủng tộc.

Một thời gian dài, các nhà chính trị, những người làm công tác xã hội và báo chí truyền thông đã giải thích những hành động của bọn cực hữu chủ yếu bằng việc thiếu triển vọng nghề nghiệp, rằng thiếu câu lạc bộ thanh niên và thiếu sót trong dạy dỗ của cha mẹ. Họ đã tập trung vào những phạm vi này. Trong khi đó, các nạn nhân và những thay đổi đột ngột trong cuộc sống của họ thường không được để ý đến.

Một vụ hành hung bởi nguyên cớ cực hữu hoặc phân biệt chủng tộc không chỉ liên quan đến cá nhân nạn nhân. Việc một cá nhân bị bọn cực hữu công khai đe dọa và hành hung ảnh hưởng đến cả nhóm đối tượng. Những người bị hành hung thường hiểu rất rõ rằng vụ hành hung không chỉ nhằm riêng vào cá nhân mình. Khi một cá nhân bị hành hung thì những người khác đều cảm thấy bị liên quan. Nỗi sợ hãi sẽ lan toả, nhiều người cảm thấy bị đe dọa và tránh những nơi mà họ sợ sẽ bị hành hung. Những nơi này có thể là một nhà ga sau khi trời sập tối hoặc một quảng trường trước một trung tâm mua bán. Cả nước sẽ đầy rẫy những nơi không dám tới („No-Go Areas“) đối với những người có thể bị liên quan.

Tiến triển đó tạo thuận lợi cho những kẻ cực hữu có tổ chức. Những nơi mà những người bị liên quan coi là „No-Go Areas“ thì bọn cực hữu gọi là „các khu vực giải phóng dân tộc“. Chúng coi rằng không phải các công sở nhà nước nữa mà chúng, các đồng bạn của chúng và môi trường xã hội xung quanh mới là những người kiểm soát xã hội. Chúng vươn tới bá quyền văn hoá, xã hội tại các nơi này. Cuộc chiến này diễn ra gần như ở mọi trường học, câu lạc bộ thanh niên, tại nhiều làng xóm và các khu thành phố, và bọn cực hữu càng ngày càng chiếm được nhiều địa hạt. Ở nhiều nơi, không có gì chống lại lực lượng cực hữu. Theo cánh hữu đã trở thành bình thường hoá. Ai không muốn bị quấy rối thì tự thích nghi.

Việc dùng dọa dẫm và hành hung để thực hiện và duy trì bá quyền cánh hữu thành công do những người đi đường, những người làm công tác xã hội, các phụ huynh và đồng bào thụ động và ngoảnh mặt đi. Những thanh niên khác tư tưởng, những người không phải xuất xứ Đức, dân di cư, vv..., không chỉ bị hành hung mà khi đó và sau đó cũng thường không có được sự đồng cảm của những người „không“-tham-gia.

Sự thiếu đồng cảm với những người bị hành hung cũng có tác động đến các thủ phạm. Chúng coi hành động của chúng có được sự ủng hộ ngầm của nhân dân, hoặc sự thiếu đồng cảm đó gợi cho chúng cảm giác là xã hội lo sợ bị cực hữu tấn công. Có vẻ như không ai muốn dính líu đến chúng và chúng trở thành bất khả xâm phạm. Những nguy hiểm do chúng gây ra không được nêu cụ thể. Thay vào đó, những người đại diện công an và thành phố còn tìm đến chúng để chuyển trò. Bức tranh của một đối lực bất khả xâm phạm trong một thành phố không chỉ củng cố thêm thủ phạm mà còn trở thành hấp dẫn đối với các thanh niên khác mà ở họ không có sự hiểu biết hiển nhiên về dân chủ. „Thành công „ trở thành đáng kể. Ai mà chẳng muốn đứng về phía người chiến thắng.

Qua những ngẫm nghĩ trên về vai trò của bạo lực, quyền lực và nỗi lo sợ dùng vào việc thực hiện và duy trì bá quyền cánh hữu mới thấy rõ được mức độ quan trọng của việc đồng cảm với các nạn nhân bị bọn cực hữu hành hung, và việc thờ ơ không chỉ là một phần mà còn tạo điều kiện cho việc „cực hữu hoá“ trong xã hội nữa.

Tại sao lại có cuốn sách này ?

Công việc tư vấn cho những nạn nhân bị bọn cực hữu hành hung tập trung vào phạm vi này. Nó giúp đỡ các nạn nhân một cách thiết thực , cả trong việc đạt được quyền lợi và tạo khả năng cho họ, và hỗ trợ cho họ không trở thành nạn nhân bị động, mà trở thành chủ động, cùng nhau tìm kiếm triển vọng.

Rất ít nạn nhân trước đó đã có kinh nghiệm về hệ thống luật pháp của Đức. Họ cảm thấy bị bỏ rơi một mình với những nỗi sợ hãi và thắc mắc. Rất nhiều người trong họ chắc chắn biết rằng tại Đức, việc hành hung đó được coi là tội hình sự, là hành động vi phạm luật pháp hiện hành và các tiêu chuẩn xã hội và vì vậy nhiệm vụ của các cơ quan chính quyền như công an, viện công tố và tòa án là truy tố việc vi phạm pháp luật này và xử phạt các tội phạm. Thế nhưng, họ cảm thấy do dự, không rõ điều này có ý nghĩa gì đối với họ và qua đó, họ sẽ có những khả năng gì.

Cuốn sách này cung cấp cho các nạn nhân những chỉ dẫn cụ thể, rằng điều gì họ có thể tự làm sau khi bị bọn phân biệt chủng tộc hành hung và họ có những quyền lợi và khả năng gì.

Một cuốn sách không thể thay thế việc trực tiếp tham gia và tư vấn riêng. Nó chỉ có thể giúp định hướng lúc ban đầu mà thôi.

Tạo ra và thúc đẩy sự đồng cảm trong xã hội xung quanh cũng thuộc việc giúp đỡ nạn nhân. Điều này có nghĩa là không chỉ dừng lại ở việc tạo ra đồng cảm với số phận của từng cá nhân mà còn tiến tới việc làm cho toàn bộ xã hội thấy rõ mối nguy hiểm liên quan đến việc loại trừ con người.

Công khai chống lại chủ nghĩa cực hữu và ủng hộ nạn nhân bị bọn cực hữu hành hung sẽ giúp cho việc giảm ảnh hưởng của tư tưởng cực hữu, làm cho bạo lực cực hữu không có được cảm giác được đồng tình công khai và qua đó thế lực cực hữu sẽ bị yếu đi.

Tôi có thể chờ đợi điều gì và tôi phải làm gì ?

Ngài là nạn nhân của bọn phân biệt chủng tộc. Ngài có quyền để

- việc phạm pháp được đưa ra ánh sáng
- tội phạm bị trừng trị
- ngài nhận bồi thường thiệt hại hay khoản tiền bồi thường

Để đạt được điều đó, ngài có những quyền nhất định. Vì đối với nhà nước, việc hành hung ngài vi phạm vào pháp luật cho nên công an có nghĩa vụ phải tiến hành điều tra chống lại kẻ phạm tội, hay phải ghi nhận việc tố giác.

Nếu công an không được gọi đến thì ngài phải tự tố giác việc bị hành hung, nếu như ngài muốn thủ phạm bị kết án.

Do ngài tố giác, công an sẽ phải điều tra xem điều gì đã xảy ra và ai là những kẻ đã hành hung. Liệu những kẻ hành hung có bị nhốt tạm giam hay vẫn được tự do chờ đến khi xử, sẽ do một quan tòa riêng quyết định. Cuối cùng thì viện công tố sẽ quyết định là có đầy đủ các bằng chứng chống lại thủ phạm hay không và sẽ chuyển „trường hợp“ này sang toà. Toà án sẽ phán quyết trong một vụ việc hình sự về tội của thủ phạm. Trong vụ việc này, ngài đóng vai trò nhân chứng của vụ việc.

Vụ án hình sự

Trong vụ án hình sự, viện công tố khiếu tố thủ phạm vì đã gây án hình sự vi phạm luật pháp quốc gia. Tội phạm, hay „kẻ bị tình nghi“ có quyền một mình hoặc nhờ một luật sư giúp đỡ bào chữa. Khi thẩm cứu, các nhân chứng và giám định viên sẽ được nghe và hỏi. Viện công tố và bên bào chữa biện hộ và toà án quyết định về việc bị can có tội hay không có tội, và chọn hình thức và mức án (xử phạt tù, phạt tiền, vv..). Người bị hành hung sẽ đóng vai trò là „nhân chứng nạn nhân“ trong vụ hình sự. Điều này có nghĩa là lời khai của người này có thể là bằng chứng quan trọng khi thẩm cứu. Trọng tâm của vụ việc không phải là đòi hỏi đền bù, mà là xác định việc vi phạm luật.

Việc ngài đòi bồi thường thiệt hại sẽ không có vai trò gì trong vụ việc hình sự. Ngược lại, ngài phải đòi bồi thường thiệt hại hay khoản tiền bồi thường trong vụ án dân sự.

Vụ án dân sự

Trong vụ án dân sự xét đến những đòi hỏi trực tiếp của nạn nhân đối với thủ phạm, chủ yếu là đòi khoản tiền bồi thường. Nên đợi cho vụ án hình sự kết thúc đã và tội trạng của thủ phạm được xác định cụ thể rồi mới tiến hành vụ án dân sự. Đơn kiện đòi khoản tiền bồi thường hay bồi thường thiệt hại có thể được đặt trong khoảng thời gian muộn nhất là ba năm tính từ ngày gây án. Hay xảy ra trường hợp không đòi hỏi được gì về tài chính ở thủ phạm cả. Mặc dù vậy, việc kiện đòi bồi thường thiệt hại hoặc khoản tiền bồi thường không phải là không có ý nghĩa gì, bởi vì việc thi hành án đối với thủ phạm có thể tiến hành trong nhiều năm trời.

Bạn phân biệt chủng tộc đã hành hung tôi

Ngài bị bạn phân biệt chủng tộc lăng mạ, đánh đập và chà đạp. Có thể nhiều người đã chứng kiến vụ hành hung này, nhưng không ai giúp đỡ ngài cả. Cũng có thể ngài đã chỉ có một mình trên phố hoặc đứng lúc đang cùng bè bạn trên đường về nhà.

Ngài sẽ tự dằn vặt mình bằng những câu hỏi: Tại sao điều đó lại xảy ra với tôi? Tại sao tôi bị hành hung? Tôi đã làm gì bạn hành hung? Tại sao chúng lại thù ghét tôi?

Đối với những câu hỏi này chỉ có một câu trả lời: Ngài đã không làm gì cả. Lỗi không phải là ở ngài.

Ở Đức, những người được xếp vào bức tranh thù địch „không mang tính Đức“ bị đe dọa, chửi bới hoặc hành hung.

Việc sắp xếp vào bức tranh thù địch này dựa theo các nét nổi bật về ngoại hình như màu da, ngôn ngữ hay sự hiện diện. Việc nạn nhân sinh ra và lớn lên ở Đức hay sau này mới nhập cư không đóng vai trò gì cả. Họ được bạn phân biệt chủng tộc xếp vào dạng „không đúng chủng loại“.

Trong đa số các trường hợp, những kẻ hành hung chủ yếu là thanh niên không thuộc một tổ chức cánh hữu nào. Thế nhưng chúng thuộc bạn cánh hữu và không chịu chấp nhận bất cứ ai không đúng với hình dung của chúng. Việc này không chỉ hạn chế đối với những người dân di cư hay tị nạn. Hận thù của chúng đối với cả những thanh niên mang tư tưởng khác, những người tàn tật, đồng tính luyến ái và những người không nhà không cửa. Chúng thù ghét tất cả mọi thứ xa lạ về văn hoá đối với chúng.

Trước khi hành hung, chúng hay chửi bới nạn nhân. Đó là những lời khiêu khích: „Hãy cút về nơi mà mày đã từ đó đến!“ – „Mày muốn gì ở đây?“ – „Mày không có việc gì ở đây cả!“ – „Đây là đất nước của chúng tao!“. Hành động phân biệt chủng tộc của chúng chống lại từng cá nhân, nhưng ý định thực tế là muốn chống lại tất cả những ai được xếp vào một trong những nhóm thù địch.

Sự phân biệt chủng tộc của chúng được bồi đắp bởi các cuộc đàm thoại chính trị cả về phía nhà nước lẫn tại các cuộc tranh luận cá nhân. Vị trí thích ứng của bạn phân biệt chủng tộc đánh dấu những cuộc tranh luận công khai về luật tị nạn, song quốc tịch, các điều khoản nhập cư và cả chủ nghĩa khủng bố nữa.

Bạn thủ phạm muốn cho nạn nhân thấy rõ rằng họ dường như không có gì để tìm ở xã hội này cả và là người không đáng giá là bao.

Chính vì thế mà cần phải hiểu rằng bản thân ngài không có lỗi gì trong vụ hành hung. – Ngài đã bị hành hung, bọn chúng là những kẻ đã hành hung.

Bị đúng vào ngài – nhưng ý định là nhằm vào tất cả những ai không đúng với hình dung của bọn phân biệt chủng tộc !

Tôi có bắt buộc phải tố giác không ?

Những người bị liên quan hay quan niệm là tố giác với công an không có ý nghĩa gì cả. Họ sợ là toà án không tin họ và vụ việc được trình bày ngược hẳn lại.

Mặc dù vậy, chúng tôi khuyên trong đa số các trường hợp: Ngài hãy thực hiện việc tố giác !

Điều kiện đặt ra để đòi bồi thường thiệt hại hay khoản tiền bồi thường là phải có tố giác.

Thêm vào đó, việc tố giác còn đạt được mục đích khác nữa:

Tố giác sẽ dẫn đến việc công an buộc phải tiến hành điều tra. Không có tố giác thì đối với các thủ phạm, vụ hành hung sẽ không có hậu quả gì xấu cả. Điều này khích lệ chúng và những thanh niên khác theo cánh hữu tiếp tục hành động.

Nếu việc tố giác dẫn đến toà kết án thì công chúng không đơn giản tiếp tục im lặng được nữa về việc trong thành phố có vấn đề về thanh niên theo cánh hữu và quan niệm phân biệt chủng tộc của dân chúng. Đối với những người có trách nhiệm, việc toà kết án vụ hành hung có thể được hiểu là dấu hiệu báo động. Ít nhất thì sự im lặng lan rộng về quan niệm phân biệt chủng tộc trong dân chúng hoặc thậm chí cả về cơ cấu tổ chức cực hữu sẽ trở nên khó khăn.

Thỉnh thoảng diễn ra việc thủ phạm lại tố giác ngài và khẳng định rằng ngài đã khiêu khích gây ra vụ hành hung. Việc tố giác trong trường hợp này có thể là một kiểu bảo vệ, bởi vì do có tố giác của ngài, công an sẽ phải tiến hành điều tra và qua đó có thể khai thác ra được diễn biến thực sự của vụ án.

Tố giác có nghĩa là gì và tôi thực hiện như thế nào ?

Tố giác trước hết chỉ là thông báo cho công an về việc có một vụ án đã xảy ra.

Về nguyên tắc, ngài có thể trực tiếp thực hiện việc tố giác tại bất cứ đồn công an nào. Ví dụ, ngài có thể tố giác tại Hamburg về một vụ án xảy ra

tại München. Thế nhưng ngài cũng có thể tố giác bằng văn bản gửi đến viện công tố (xem thư ví dụ ở phụ trương).

Trước khi tố giác, ngài hãy bình tĩnh nhớ lại tất cả những sự kiện đã diễn ra, để ngài có thể trình bày đến mức chi tiết. Ngài không nên một mình đến công an mà có thể mang theo một người tin cậy hoặc một nhân viên của nơi tư vấn cho nạn nhân. Ngài có thể tố giác trong ba tháng sau khi án xảy ra.

Khi nhận tố giác, về nguyên tắc, ngài có quyền được có phiên dịch tiếng mẹ đẻ của ngài và lệ phí phiên dịch công an phải trả. Ngài nên dùng quyền này. Ngay cả khi ngài nghĩ rằng trình độ tiếng Đức của mình là đủ, trạng thái bất thường và căng thẳng có thể dẫn đến những sự hiểu nhầm làm cho việc điều tra của công an trở nên khó khăn. Một người bạn biết tiếng Đức khá có thể giúp ngài trong buổi nói chuyện đầu tiên với công an, thế nhưng lời khai của ngài mà công an ghi nhận vào biên bản phải được phiên dịch tuyên thệ dịch ra. Theo nguyên tắc, công an gọi điện cho một phiên dịch như vậy. Nếu như ngài không thể hoặc không muốn đợi phiên dịch đến thì ngài hãy đề nghị công an đặt phiên dịch đến vào một ngày khác và hãy báo cho ngài biết. Như vậy, lời khai của ngài sẽ được ghi nhận vào một trong những ngày sau đó.

Việc tố giác được công an cho một số gọi là mã số của vụ việc. Ngài hãy ghi lại số này và/hoặc hãy đề nghị được có một chứng nhận về việc tố giác. Việc ghi lại số của vụ việc sẽ giúp ngài, nếu như sau này ngài muốn hỏi xem việc tố giác của ngài đã đem lại điều gì. Ngài cũng nên biết rõ rằng khi việc tố giác đã thực hiện, sau này sẽ không rút lại được nữa. Kể cả trong trường hợp ngài rút lại tố giác thì chính quyền vẫn tiếp tục truy tố.

Điều này không có giá trị đối với những tội mà công an chỉ tiến hành khi có đơn. Đối với những tội này thì quan trọng là nhất thiết phải đặt đơn đề nghị khởi tố (xem ví dụ ở phụ trương).

Vì khi tố giác, về nguyên tắc thường không biết được là vi phạm sẽ được xếp vào tội danh hình sự nào, vì vậy nên cẩn thận đặt đơn đề nghị khởi tố.

Đơn đề nghị khởi tố

Gây thương tích đơn giản, chủ ý hay vô tình, cũng như lăng mạ sẽ chỉ bị truy tố nếu có đơn đề nghị khởi tố. Cần phải đánh dấu nhân vào ô vuông thích hợp trên tờ mẫu khai tố giác do công an khai.

Đơn đề nghị khởi tố có thể đặt trong vòng ba tháng tính từ ngày gây án.

Công an có nghĩa vụ phải ghi nhận tố giác của ngài. Họ không có quyền đuổi ngài đi mà không làm gì cả. Nếu công an không ghi nhận tố giác của ngài, từ chối kiểm phiên dịch cho ngài hoặc không muốn trao cho ngài một chứng nhận về việc tố giác, thì ngài có quyền khiếu nại và/hoặc đến một đồn công an khác.

Khiếu nại công chức (xem ví dụ ở phụ trương)

Khiếu nại về xử sự của công an có thể viết bằng văn bản gửi đến sở công an hoặc viện công tố trực thuộc. Ngài sẽ nhận được thông báo về kết quả. Mặc dù sau khi có khiếu nại, trước tiên sẽ không xảy ra điều gì, thế nhưng vẫn có thể coi rằng những khiếu nại kiểu này sẽ được xem xét kĩ ở cơ quan công an - nhất là khi có nhiều khiếu nại - và các nhân viên công an bị khiếu nại sẽ phải chịu xử lí.

Tôi phải làm gì nếu như thủ phạm tố giác tôi vì tôi đã chống cự ?

Theo luật, khi bị hành hung, ngài có quyền tự vệ thích đáng. Điều này không thể làm ngài bị thiệt trước toà được. Vì vậy ngài không việc gì phải sợ khai nguyên sự thật tại công an. Nếu như ngài không chắc chắn là việc ngài chống cự có „vừa phải“ hay không thì ngài hãy đến gặp một luật sư hoặc một nơi tư vấn cho nạn nhân.

Nếu thủ phạm tố giác ngài - kể cả trường hợp ngài có chống cự hay thủ phạm chỉ khẳng định như vậy để chạy tội của chúng – và ngài sẽ được công an triệu tập như một bị can, nói chung, ngài không bắt buộc phải đến công an khai. Trong những vụ như vậy thì tốt nhất là nên đợi xem viện công tố có triệu tập ngài hay không hoặc bác bỏ lời tố giác ngài. Khi viện công tố triệu tập thì ngài phải đến. Ít nhất là khi đó ngài nên ủy quyền thuê một luật sư cho vụ việc này.

Bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc

Để sau này có thể khai lại với công an, viện công tố hay trước toà chính xác đến mức có thể về diễn biến vụ hành hung, thì điều quan trọng là ngài nên ghi chép lại những gì đã xảy ra. Vì vậy, ngài nên lập một „bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc“. Có thể bây giờ ngài nghĩ rằng ngài sẽ không bao giờ quên vụ ngài bị hành hung. Tuy nhiên, luôn xảy ra việc sau nửa năm hay một năm, khi diễn ra việc xử vụ án thì lại không nhớ lại được từng chi tiết. Bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc khi đó sẽ giúp rất nhiều. Ngài hãy ghi chép lại diễn biến vụ việc ngay trong những ngày đầu tiên sau khi xảy ra vụ hành hung, khi mà vẫn nhớ chính xác được do sự việc mới xảy ra. Vì bản ghi nhận chỉ phục vụ mục đích giúp ngài

để sau này có thể nhớ lại chính xác được, cho nên ngài nên viết bằng tiếng mẹ đẻ và tự viết một mình chứ không cùng bạn bè. Nếu ngài bị hành hung cùng với những người khác thì mỗi người nên tự ghi chép riêng, vì sau này tại công an hay trước tòa án họ chỉ hỏi là ngài đã tự chứng kiến điều gì chứ không hỏi là những người khác đã kể điều gì cho ngài. Trong bản ghi chép cần được ghi lại cụ thể đến mức có thể diễn biến của vụ việc.

Khi ghi chép, ngài có thể tập trung vào những câu hỏi sau:

Xảy ra như thế nào ?

Xảy ra ở đâu và vào lúc nào ?

Thủ phạm là những ai, trông như thế nào ?

Từng thủ phạm đã làm những gì?

Có nhân chứng không ? Ai là nhân chứng ?

Ngài đã xử sự như thế nào ?

Viết xong bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc thì ngài nên cất cẩn thận. Bản ghi chép nhằm mục đích giúp ngài nhớ lại được diễn biến vụ việc ! Bản này dành cho ngài và có thể cho cả luật sư của ngài. Ngài không nên đưa cho công an hay tòa án. Tốt nhất là khi có giấy triệu tập mời thì ngài đừng mang theo mà hãy đọc lại một lần nữa trước khi đến công an hoặc ra tòa.

Tôi còn phải làm gì nữa ?

Nếu ngài chưa đến bác sĩ thì ngài nên thực hiện việc này càng sớm càng tốt để bác sĩ chứng thực những tổn thương về cơ thể. Việc này có thể sẽ rất có ý nghĩa. Cả ảnh chụp những tổn thương thấy được bằng mắt thường như vết thương hay đọng máu có thể đóng vai trò sau này trước tòa.

Ngoài ra, ngài nên ghi chép lại những thiệt hại về vật chất và giữ cẩn thận các hoá đơn về những chi phí phải trả liên quan đến vụ bị hành hung, để sau này dùng làm bằng chứng trong vụ án dân sự.

Ngài cần chuẩn bị tinh thần là sẽ rất lâu mới dẫn đến việc thủ phạm bị kết án. Muộn nhất là đến lúc này ngài nên được biết về các quyền lợi của mình và tìm đến nơi tư vấn cho nạn nhân. Họ sẽ giúp đỡ ngài vượt qua vụ bị hành hung, chỉ dẫn pháp lí cho ngài và chỉ cho ngài biết có thể nhận giúp đỡ về tài chính ở đâu.

Công an sẽ làm gì ?

Sau khi ngài tố giác vụ việc thì nhiệm vụ điều tra thuộc về công an. Công an sẽ tìm thủ phạm, nhân chứng và hỏi họ. Rất có thể là trong quá trình điều tra, ngài sẽ một lần nữa được hỏi dưới dạng nhân chứng. Nếu ngài có khả năng nhận dạng thủ phạm và khai điều này với công an thì các nhân viên công an có thể sẽ cho ngài xem ảnh để nhận dạng. Chỉ trong những trường hợp hãn hữu công an mới đề nghị ngài nhận dạng qua đối chiếu trực tiếp. Nếu ngài muốn tránh điều này thì ngài nên đề nghị công an cho ngài nhận dạng qua ảnh. Trong tất cả những lần đến công an, kể cả khi đối chiếu trực tiếp, ngài có thể mang theo một người bạn, một nhân viên của nơi tư vấn hay luật sư của ngài. Nếu sau này ngài muốn bổ sung lời khai của mình, tự tìm thấy nhân chứng hay có những thông tin mới về thủ phạm thì ngài có thể thông báo cho công an biết bất kì lúc nào.

Sau khi điều tra xong, công an sẽ gửi kết quả điều tra đến viện công tố.

Sau đó viện công tố sẽ làm gì ?

Viện công tố sẽ quyết định là điều tra của công an đã đầy đủ hay chưa, có điều tra tiếp hay không và vụ việc ví dụ vì „thiếu bằng chứng“ mà đình chỉ lại hay không .

Nếu ngài được viện công tố triệu tập đến phỏng vấn dưới dạng nhân chứng thì khác với ở công an, ngài có nghĩa vụ phải khai.

Đình chỉ vụ việc

Nếu viện công tố thấy không đủ khả năng ra cáo trạng , ví dụ như do không xác minh được thủ phạm hay không đầy đủ bằng chứng, thì vụ việc sẽ được đình chỉ lại. Nếu có đơn đề nghị khởi tố thì nạn nhân sẽ được thông báo về việc đình chỉ vụ việc. Nạn nhân (và tất cả những người khác) có quyền khiếu nại công chức phản đối lại việc đình chỉ. Khiếu nại này viết không theo mẫu và cần được gửi cho viện công tố tối cao. Nếu nạn nhân bị thương thì có thể tiến hành việc ép để nghị ra cáo trạng.

Khi công việc điều tra của công an và viện công tố hoàn toàn kết thúc thì công tố viên sẽ quyết định đề nghị toà ra lệnh phạt hay mang vụ việc ra xử trước tòa. Quyết định cuối cùng về việc toà có mở phiên xử hay không thuộc về quan toà.

Lệnh phạt

Lệnh phạt thường có khi án vi phạm nhẹ. Khi đó toà sẽ không mở phiên xử. Khi đó, quan toà sẽ quyết định về đơn của viện công tố xin ra lệnh phạt. Lệnh phạt sẽ được gửi đến cho thủ phạm. Trong đa số các trường hợp thủ phạm chỉ bị phạt vì cảnh nhưng tiền này không được trả cho ngài mà cho các tổ chức từ thiện.

Tất cả sẽ kéo dài bao lâu ?

Hiện nay, một vụ việc hình sự từ khi xảy ra án cho đến khi toà xử trung bình kéo dài khoảng một đến một năm rưỡi. Nếu thủ phạm bị tạm giam thì việc xử cần phải được bắt đầu trong vòng sáu tháng.

Nếu ngài cảm thấy rằng không có tiến triển gì sau khi ngài tố giác thì ngài có thể hỏi tình hình vụ việc điều tra và/hoặc tình hình việc xử.

Hỏi tình hình vụ việc

Hỏi tình hình vụ việc chỉ là một bức thư, trong đó ngài nêu mã số vụ việc mà ngài đã nhận được khi tố giác và hỏi về „việc“ của ngài (xem ví dụ ở phụ trương).

Trước khi viết thư hỏi tình hình vụ việc, ngài có thể điện cho công tố viên trực thuộc hỏi thông tin.

Điều gì sẽ diễn ra tại phòng xử của toà án ?

Nếu phiên xử chính được mở thì các vai sẽ được phân chia như sau: Một bên là thủ phạm ngồi với hình thức là bị cáo và thông thường có luật sư. Một bên công tố viên ngồi, người thay mặt nhà nước truy tố thủ phạm đã vi phạm pháp luật hiện hành bởi việc hành hung ngài. Ở giữa, thường hơi cao hơn một chút, có chánh án và có thể có hai hội thẩm hoặc quan tòa khác ngồi. Ngoài ra, trong phòng xử án còn có một thư kí toà và có thể còn có một nhân viên giám hộ toà hoặc các giám định viên khác. Ngài và các nhân chứng khác được mời đến một hoặc nhiều phiên xử, đóng vai trò là nhân chứng của viện công tố và sẽ khai trước toà về những sự việc đã xảy ra. Khi trình bày, ngài sẽ ngồi ở khoảng giữa đối diện trực tiếp với bàn của chánh án, và sau khi tên tuổi của ngài được ghi nhận thì trước tiên chánh án sẽ yêu cầu ngài tự kể lại diễn biến vụ việc. Cuối cùng thì chánh án, công tố viên và luật sư của bị cáo sẽ hỏi ngài. Khi khai trước toà, sẽ có một phiên dịch được mời đến dịch cho ngài. Là nhân chứng, ngài có nghĩa vụ phải khai đúng sự thực. Chánh án sẽ lưu ý ngài điều này một lần nữa. Chánh án không phải qui cho ngài việc nói dối, mà đây là một phần của phiên xử và chánh án phải thực hiện việc này đối với tất cả các nhân chứng. Nếu có câu hỏi

nào ngài không trả lời được hoặc ngài không nhớ được nữa, thì ngài nên nói ra điều này để tránh trả lời mâu thuẫn với những lời khai trước kia ngài đã khai tại công an. Để tránh những tình huống như vậy thì trước phiên xử ngài nên đọc lại bản ghi nhớ lại diễn biến vụ việc. Nếu ngài không đến phiên xử của tòa thì có thể ngài sẽ bị phạt vi cảnh hoặc thậm chí phạt giam.

Ngoài ra, trong quá trình xử án, ngài không có vai trò tích cực. Khi quan tòa chưa cho gọi ngài vào thì ngài phải cùng các nhân chứng khác đợi ngoài phòng xử. Sau khi khai xong, ngài có thể đi về hoặc ngồi theo dõi phiên xử cho đến khi tuyên án.

Sau khi kết thúc việc „thẩm cứu“ - điều này thường có nghĩa là tất cả các nhân chứng và giám định viên đã được phỏng vấn – thì công tố viên và bên bào chữa cho bị cáo sẽ biện hộ. Chánh án sẽ rời phòng xử một lúc rồi sau đó sẽ tuyên án.

Biện hộ

Biện hộ là một bài phát biểu do công tố viên hoặc bên bào chữa trình bày vụ hành hung khả năng đã diễn ra như thế nào, đã có những vi phạm vào điều luật nào và cần lưu ý đến những tình tiết nào (rượu bia, tư tưởng cực hủu, vv..). Cuối cùng sẽ có ý kiến đề nghị về mức án.

Nếu vào thời điểm gây án bị can chưa đến 18 tuổi thì sẽ không xử công khai. Ngay cả trong trường hợp bị can giữa 18 và 21 tuổi (mới trưởng thành), chánh án cũng có thể không xử công khai toàn bộ hoặc một phần của vụ án. Trong trường hợp bị cáo vào thời điểm gây án đã hơn 21 tuổi thì phiên xử phải công khai.

Tôi có thể gây nhiều ảnh hưởng hơn nữa đến vụ việc được không ?

Ngài có thể chủ động can thiệp vào diễn biến việc xử án nếu ngài là người kiện phụ. Việc này ngài có thể một mình thực hiện hoặc có luật sư giúp. Đơn kiện phụ nên do luật sư đặt ngay khi vụ việc còn đang trong giai đoạn điều tra. Thế nhưng, ngài cũng có thể quyết định về việc này khi phiên xử chính đang diễn ra.

Kiện phụ

Người kiện phụ có thể gây ảnh hưởng đến việc xử án trong những phạm vi nhất định. Có thể xem hồ sơ điều tra, hỏi và đặt đơn trước toà và phản đối lại bản án. Trong cả quá trình xử vụ án hình sự, người kiện phụ có thể ngồi cạnh công tố viên chứ không bắt buộc phải ngồi cùng công chúng. Nên có một luật sư đại diện và trong những điều kiện nhất định, còn nhận được trợ cấp án phí do nhà nước trả.

Không được phép kiện phụ nếu như thủ phạm chưa đến tuổi thành niên (14 đến 18 tuổi).

Kiện phụ có nghĩa là:

Ngài có quyền cùng với một luật sư xem kĩ hồ sơ vụ việc trước phiên toà xử;

Trong cả quá trình xử án, ngài có thể ngồi cạnh công tố viên chứ không bắt buộc phải đợi trước phòng xử cho đến khi được gọi. Không chỉ riêng lúc khai mà trong cả quá trình xử án, ngài sẽ có phiên dịch để có thể theo dõi được lời khai của những người khác, bài biện hộ và cả lời tuyên án;

Ngài có thể thông qua luật sư đặt đơn đề nghị thẩm cứu và đề nghị mời thêm các nhân chứng khác;

Luật sư của ngài có quyền từ chối các câu hỏi có tính chất lăng mạ và tác động không để việc buộc tội bị lật ngược;

Ngài có thể thông qua luật sư tự đặt các câu hỏi đối với bị cáo;

Và luật sư của ngài khi kết thúc vụ án có thể biện hộ.

Việc kiện phụ sẽ chỉ hợp lệ nếu như vào thời điểm gây án, thủ phạm đã 18 tuổi hoặc nhiều tuổi hơn. Trong đa số các trường hợp thì kiện phụ đều hợp lệ, trừ các trường hợp ngoại lệ như „cưỡng bức“ và „doạ dẫm“. Tuy nhiên, ngài nên bàn những vấn đề này với luật sư.

Nếu bị cáo dưới 18 tuổi và vì vậy mà việc kiện phụ không hợp lệ thì ngài có thể có một luật sư làm „luật sư cho nhân chứng“. Luật sư của nhân chứng không có các khả năng như luật sư kiện phụ, thế nhưng vẫn có thể giúp đỡ được rất nhiều, nhất là trong trường hợp bác các câu hỏi có tính lăng mạ của bị cáo hoặc của luật sư bị cáo.

Luật hình sự người lớn - Luật hình sự vị thành niên

Trong nhiều trường hợp, thủ phạm cực hữu chưa đến tuổi thành niên (dưới 18 tuổi) hoặc mới trưởng thành (vào thời điểm gây án giữa 18 và 20 tuổi). Về nguyên tắc thì phải áp dụng luật xử vị thành niên đối với các thủ phạm chưa đến tuổi thành niên. Mục đích hàng đầu của việc xử là có tính chất giáo dục chứ không phải là phạt. Khi đó, người ta xét đến „độ chín chắn“, hoàn cảnh gia đình và triển vọng nghề nghiệp của thủ phạm. Quyền lợi của nạn nhân trong vụ việc hình sự chống lại thủ phạm chưa đến tuổi thành niên có khác ở một số điểm đối với trường hợp thủ phạm mới trưởng thành: Thủ phạm là người chưa đến tuổi thành niên thì việc kiện phụ không hợp lệ. Về nguyên tắc, công chúng không được phép tham dự trong phiên xử chính. Nếu thủ phạm mới trưởng thành thì được phép kiện phụ, thế nhưng toà án có thể không cho công chúng tham dự phiên xử nếu toà thấy rằng mức độ trưởng thành của thủ phạm chỉ tương đương với của một người chưa đến tuổi thành niên và việc không cho công chúng tham dự phiên xử là cần thiết đối với phát triển của thủ phạm. Trong trường hợp này cũng áp dụng luật hình sự vị thành niên.

Ai trả lệ phí luật sư của tôi ?

Về nguyên tắc, trong một vụ việc toà xử, ai bị kết án thì người đó phải chịu lệ phí luật sư. Vì vậy, nếu thủ phạm được trắng án thì đúng ra ngài phải tự trả lệ phí luật sư của mình. Tuy nhiên, nếu ngài có thu nhập thấp, ngài có thể đặt đơn xin trợ cấp án phí. Ngay trong buổi nói chuyện đầu tiên với luật sư, ngài nên làm rõ ràng với luật sư là ông ta có sẵn sàng đặt đơn xin trợ cấp án phí và làm việc trên cơ sở này hay không.

Trợ cấp án phí

Người nhận trợ cấp xã hội, đã thành niên nhưng đang học nghề hoặc người khác nhưng thu nhập thấp tham gia vào một vụ án thì có quyền xin trợ cấp án phí. Cần phải chứng minh rằng mình thu nhập thấp và có bằng chứng về các chi phí khác của mình như tiền thuê nhà, nợ nần, vv... Điều lệ này được đặt ra nhằm mục đích tạo điều kiện cho nạn nhân vẫn có thể kiện được, mặc dù lẽ ra không chịu được phí tổn kiện tụng tốn kém.

Ngoài ra, ngài có thể lưu ý luật sư của ngài rằng DAV (hội các luật sư của Đức, xem mục danh sách địa chỉ) đã thành lập một „tổ chức phúc lợi xã hội chống lại bạo lực và chủ nghĩa cực hữu“ và luật sư của ngài có thể đặt đơn xin họ đứng ra trả lệ phí luật sư.

Tôi nhận bồi thường của thủ phạm như thế nào ?

Việc đền bù và đòi các khoản tiền bồi thường không kiện đòi trong vụ việc hình sự mà trong vụ việc dân sự. Trái với vụ việc hình sự, trong vụ việc dân sự không có bên kiện của nhà nước (công tố viên). Ngược lại,

bên tấn công và bên bị ảnh hưởng phải trực tiếp đối đầu nhau. Toà án có nhiệm vụ đứng giữa hai bên để xử.

Cả khả năng này ngài cũng nên bàn với luật sư của ngài. Về nguyên tắc, chỉ nên xử việc kiện đòi khoản tiền bồi thường trong một vụ án dân sự sau khi vụ việc hình sự đã kết thúc. Tuy nhiên, sau ba năm sau khi xảy ra án, ngài sẽ mất quyền đòi tiền bồi thường. Vì vậy, trong trường hợp vụ việc hình sự kéo dài thì phải tiến hành kiện dân sự trước khi vụ việc hình sự kết thúc.

Ai trả lệ phí luật sư của tôi trong vụ án dân sự ?

Trong vụ án dân sự, trợ cấp án phí chỉ được cấp nếu như ngài có triển vọng thành công. Điều này thực tế có nghĩa là nếu như đơn xin trợ cấp án phí của ngài được chấp thuận thì ngài có khả năng rất lớn là sẽ thắng trong vụ việc dân sự. Vì vậy, thông thường người ta chỉ kiện dân sự với điều kiện được trợ cấp án phí. Như thế tránh khả năng bị tổn kém lệ phí.

Có thể giải quyết việc trong một cuộc nói chuyện cá nhân được không ?

Nếu việc hành hung không đến mức độ nặng thì có khả năng thông qua một người môi giới trung gian để cùng nhau giải quyết vụ „va chạm“ này. Vụ việc này được gọi là thoả thuận giữa thủ phạm và nạn nhân. Thông thường, kết quả của việc thoả thuận như vậy sẽ gồm việc trả một khoản tiền bồi thường hay đền bù và chính thức xin lỗi nạn nhân. Điều kiện của việc thoả thuận giữa thủ phạm và nạn nhân là thủ phạm phải nghiêm chỉnh làm sáng tỏ vấn đề với nạn nhân, hối hận về việc mình đã làm và hậu quả của nó, và sẵn sàng bồi thường. Có tham gia việc thoả thuận này hay không là quyết định tự nguyện của cả hai bên. Điều này có nghĩa là quyết định nằm ở ngài là liệu ngài có đồng ý với việc tham gia thoả thuận này hay không. Ngay cả trong trường hợp ngài đã đồng ý với việc này, nhưng khi nói chuyện lại có cảm giác rằng thủ phạm chỉ nói chuyện với ngài vì sợ bị phạt, chứ không phải vì ăn năn hối lỗi, thì ngài có quyền ngừng lại cuộc nói chuyện vào bất kì lúc nào.

Việc thoả thuận giữa thủ phạm và nạn nhân có thể do quan toà hoặc công tố viên trực thuộc, kẻ hành hung hoặc tự ngài đề nghị. Các cơ quan môi giới trung gian về công tác xã hội của tư pháp hoặc một cơ quan hoà giải khác sẽ giải thích các khả năng của việc thoả thuận và tiến hành việc này bởi những người đã được đào tạo.

Nếu việc được giải quyết theo hình thức và cách thức như vậy thì kết quả sẽ được chuyển cho viện công tố hoặc quan toà trực thuộc. Viện công tố sau đó có thể đặt đơn đề nghị đình chỉ vụ án hình sự hoặc toà có thể giảm mức phạt.

Vai trò của thông tin đại chúng

Trong những năm gần đây, báo chí và ngay cả đài và vô tuyến phản ứng nhạy cảm hơn đối với các vụ việc bạo lực hữu hành hung. Có thể là sau vụ hành hung, các nhà báo sẽ liên hệ với ngài để biết nhiều hơn nữa về diễn biến của vụ việc. Nói chung, những bài được viết nghiêm túc sau khi đã điều tra kỹ, cung cấp thông tin về diễn biến thực sự và vạch ra bối cảnh của vụ án đều đóng vai trò rất tích cực. Có nhiều vụ việc nhờ có báo chí mà đã thu hút được sự quan tâm xác đáng và rộng rãi của đông đảo đến thủ phạm, diễn biến của vụ án và đến nạn nhân. Qua đó có thể tránh được nguy cơ trước tòa thủ phạm trở thành nạn nhân, còn nạn nhân thì lại trở thành thủ phạm.

Thế nhưng hãy cẩn thận ! Chỉ có những nhà báo đáng tin cậy và điều tra kỹ mới thực hiện tốt công việc báo chí. Thế nhưng làm thế nào để ngài có thể biết rõ về một nhà báo mà ngài không quen ? Chỉ dẫn đầu tiên là thông tin nhà báo làm việc cho tác nhân nào. Ví dụ có những tờ báo thuộc dạng báo lá cải thì không nên dây dưa đến làm gì. Nếu ngài không quen biết về báo chí thì hãy hỏi bạn bè về tờ báo hoặc tạp chí mà nhà báo đó là nhân viên. Nếu như ngài quyết định sẽ làm việc cùng với một nhà báo thì trước tiên ngài hãy tiến hành hội đàm sơ bộ để có thể đánh giá được nhà báo đó và hãy hỏi về các hình dung và ý định của nhà báo. Nhà báo là người muốn một điều gì đó ở ngài. Vì vậy, ngài nên bày tỏ rõ ràng những quan tâm của ngài. Ví dụ, ngài có thể đề nghị là không nêu tên của ngài. Trong buổi gặp mặt đầu tiên, ngài có thể nên mang theo một người bạn để có thể cùng nhau nhận định được vụ việc. Nếu việc xử tòa diễn ra và ngài là người kiện phụ có luật sư thì ngài nhất thiết nên bàn với luật sư cả về việc cộng tác với báo chí.

Ngài có cơ hội để đáp lại những bài báo mà theo ngài đã không ghi lại đúng diễn biến thực sự của vụ việc. Nếu ngài không đồng ý với các tin tức của báo chí địa phương hặc ngay cả của báo chí toàn khu vực, thì ngài hãy phản ứng lại.

Ví dụ, ngài có thể nêu ra những nhận định của mình trong một bức thư bạn đọc. Ngài cũng có thể liên lạc với nhà báo đã viết bài đó. Luôn xảy ra việc viết bài mà không hỏi đến người bị liên quan. Ngài hãy hỏi nhà báo là tại sao đã không nói chuyện với ngài và không quan tâm đến những nhận định của ngài.

Tôi có thể chờ đợi giúp đỡ gì về tài chính ?

Nếu các công việc điều tra của công an đã kết thúc thì ngài có thể đệ đơn đến những cơ quan chính quyền và đoàn thể sau đây:

Aktion Cura

Aktion Cura là một tổ chức mà từ năm 1993 đến nay giúp đỡ về tài chính các nạn nhân bị bọn phân biệt chủng tộc hành hung và đang gặp khó khăn về tài chính. Việc giúp đỡ có thể ví dụ dưới dạng giúp sắm lại các đồ bị hỏng, lo thuốc thang (cả răng giả) hay chi phí cho các chuyến đi nghỉ hồi sức. Có thể xin được cả tiền học thêm hoặc trợ cấp đào tạo. Việc đặt đơn hoàn toàn không rắc rối và quan liêu. Trong đơn cần trình bày là điều gì đã xảy ra và tại sao xin giúp đỡ và xin bao nhiêu tiền. Nếu gọi điện hỏi trước được thì tốt.

Địa chỉ của Aktion Cura:

Aktion Cura

PF 30 22 04

10753 Berlin

Tel.: 030 – 23 00 43 20

Bundesanwaltschaft (Viện công tố liên bang)

Chính phủ liên bang bắt đầu từ ngày 01.01.2001 có trích tiền ra để phục vụ việc bồi thường cho các nạn nhân bị bọn cực hữu, phân biệt chủng tộc và bài do thái hành hung. Cần xin tổng công tố viên liên bang gửi mẫu đơn đến khai và tự tay kí. Trong mẫu đơn cần khai cả các chi tiết về vụ bị hành hung và cho biết một số ngân khoản nhà băng. Nếu không có ngân khoản riêng thì có thể nêu số ngân khoản của một người bạn hoặc của một tổ chức tư vấn nạn nhân.

Nếu đơn của ngài được chấp thuận thì viện công tố liên bang sẽ lấy lại tiền từ thủ phạm và ngài không cần tiến hành kiện dân sự. Điều này cũng có nghĩa là các đòi hỏi của ngài đối với thủ phạm ngài cần phải chuyển sang cho viện công tố liên bang.

Có thể đặt đơn xin bồi thường từ viện công tố liên bang nếu như vụ hành hung:

- diễn ra sau ngày 01.01.1999;
- đã được tố giác ở công an (kể cả trường hợp không tìm được ra thủ phạm là ai);
- có người bị thương, bị đe dọa hoặc lăng mạ và không „chỉ có“ thiệt hại về vật chất.

Địa chỉ của tổng công tố viên liên bang:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Postfach 27 20

76014 Karlsruhe

Luật bồi thường cho nạn nhân (OEG)

Ngoài ra, nạn nhân có quyền tận dụng khả năng có được của luật bồi thường cho nạn nhân (OEG). Những khoản được cấp theo luật bồi thường cho nạn nhân bao gồm chữa chạy về y tế, thay kính hoặc các đồ dùng trợ giúp tương tự, phụ cấp goá, mồ côi. Việc đặt đơn xin được bồi thường không phụ thuộc vào việc có bắt được thủ phạm hay là không. Cả việc tình hình vật chất của nạn nhân cũng không đóng vai trò gì cả. Nạn nhân cần đặt đơn xin bồi thường tại sở cung ứng trực thuộc. Riêng việc tố giác tại công an thì không đủ. Có thể viết không theo mẫu gửi đến sở cung ứng (xem danh sách địa chỉ) để nghị gửi mẫu đơn đến. Nếu bị lâm vào hoàn cảnh phải tận dụng quyền lợi theo luật bồi thường nạn nhân thì tốt nhất hãy liên hệ với một tổ chức tư vấn nạn nhân (xem danh sách địa chỉ). Tại đó, trong mọi trường hợp, nạn nhân sẽ được giới thiệu cho nơi cần đến và trong trường hợp không rõ ràng sẽ còn được giới thiệu cho cả một luật sư am hiểu và có chuyên môn trong lĩnh vực này. Đáng tiếc là trong luật có một số hạn chế. Luật có phân biệt tùy theo dạng giấy phép cư trú (Aufenthaltserlaubnis hoặc –befugnis) mà mức độ trợ cấp khác nhau.

Luật bồi thường cho nạn nhân không thay thế được đơn kiện thủ phạm về mặt dân sự, bởi vì không có việc trả khoản tiền bồi thường. Cả những thiệt hại về vật chất cũng không được hoàn lại. Phải kiện về dân sự để đòi thủ phạm chịu khoản tiền bồi thường và bồi hoàn.

Tại sao tôi không thể ngưng nghĩ đến vụ bị hành hung ?

Nhiều người không bao giờ có thể quên đi được những gì đã xảy ra đối với họ. Ban ngày, họ ngẫm nghĩ về việc họ đã bị hành hung như thế nào. Ban đêm, nhiều nạn nhân của các vụ hành hung không ngủ được và/hoặc tỉnh dậy người đầm mồ hôi sau những cơn ác mộng. Họ cảm thấy hoang mang đến mức ngay cả những việc thường ngày như mua thức ăn hay đi dạo cũng luôn trong trạng thái rất sợ hãi hoặc phải có người đi cùng. Thỉnh thoảng, bất thành linh họ nhớ lại và có cảm giác rằng lại một lần nữa những việc đó lại xảy ra đối với họ và họ không làm gì để chống lại được cả. Nhiều người tự hỏi mình là liệu sẽ bị điên hay không và hiện tượng đó liệu có bao giờ hết không.

Tất cả chúng ta đều quen để ý đến những thương tích bên ngoài nhiều hơn là những ốm yếu và „thương tích“ về tinh thần.

Hàng ngày, ai cũng nghĩ rằng hôm nay sẽ không có gì xấu xảy ra đối với mình, rằng sẽ không bị xe ô-tô đâm, rằng đi ngoài phố sẽ không có ai gây gổ, rằng bản thân mình luôn được an toàn. Chỉ trong giây phút, việc bị hành hung đến thể xác sẽ làm chấn động cảm giác chắc chắn này.

Việc chấn động này làm con người mất thăng bằng và phản ứng như

thế nào thì ở mỗi người một khác. Những ác mộng, các cơn hoảng loạn và toát mồ hôi, khó ngủ và mất ngủ cũng như ăn không ngon miệng là những phản ứng hay xảy ra nhất. Thỉnh thoảng, những phản ứng này xảy ra ngay sau khi bị hành hung, nhưng có khi phải rất lâu sau mới xuất hiện và tất nhiên có những người không bị những vấn đề này.

Phản ứng như vậy là hoàn toàn bình thường, vì cũng như một vết thương cần có thời gian để lành thì tinh thần cũng cần có thời gian để „tiêu hoá“ những sự kiện đã xảy ra.

Không ai có thể nói trước được là quá trình đó ở mỗi người sẽ kéo dài bao lâu. Trong việc này, có vai trò của nhiều yếu tố: Hoàn cảnh cuộc sống (sự chắc chắn về mặt cư trú, chỗ ở), những sự kiện trước kia, phản ứng của bạn bè thân thiết hay của gia đình, mỗi nguy hiểm có thể sẽ lại bị tấn công.

Điều quan trọng là phải dành thời gian cần thiết để „tiêu hoá“ được những sự kiện đã xảy ra, thế nhưng cũng phải tự giác áp đặt mình vào những việc nhất định. Nhiều ví dụ cho thấy rằng quan trọng là trong quá trình này không được né tránh.

Nhiều người cảm thấy nhẹ nhõm hơn sau khi kể về việc họ lo sợ gì và không thể quên được điều gì. Nhiều trường hợp, việc tự giác thực hiện lại các công việc hàng ngày, lại đi ra phố và trước tiên cùng bạn bè, cũng có tác dụng tốt. Nếu việc mất ngủ kéo dài thì có thể tập thư giãn. Cần thiết thì có thể đến bác sĩ và trước tiên để bác sĩ kê đơn cho một loại thuốc ngủ nhẹ. Ăn uống điều độ cũng giúp được, nhất là trong trường hợp ăn không ngon miệng.

Sau một thời gian, thông thường thì cảm giác an toàn lại quay trở lại và vụ bị hành hung sẽ chỉ còn là kinh nghiệm như các kinh nghiệm khác trước kia. Nếu sau đó mới diễn ra việc xử toà và lại phải đối mặt với thủ phạm thì những cảm giác và sợ hãi trước kia thỉnh thoảng sẽ lại xuất hiện. Thế nhưng, sau một thời gian, hiện tượng này cũng sẽ lại mất đi.

Thế nhưng, đối với một số người thì ngay cả sau thời gian dài cũng không thoát khỏi được các sự kiện đã xảy ra. Nhiều tháng trời sau họ vẫn cảm thấy như là vừa mới bị hành hung ngày hôm qua. Khi đó, có nguy cơ là tình trạng này sẽ không tự mất đi và trở thành gánh nặng thường xuyên và quyết định diễn biến từng phút từng giờ của cuộc sống hàng ngày. Hậu quả có thể là những tổn thất nặng nề về sức khoẻ, gọi là các bệnh tâm thần cơ thể, như u dạ dày, bệnh tim, v v ...

Trong những trường hợp như vậy thì quan trọng là phải tìm đến sự giúp đỡ chuyên môn. Bác sĩ chuyên môn có thể xác định rõ ràng là liệu có bị rối loạn tinh thần sau biến cố và phải điều trị hay không.

Rối loạn tinh thần sau biến cố

Tất nhiên, ở mỗi người hậu quả về tâm lí của các vụ bị bạo phân biệt chủng tộc hành hung khác nhau. Tuy nhiên, vẫn có nhiều điểm giống nhau: Nhiều người mất ngủ hoặc bị ác mộng, tránh tiếp xúc, chán chường và thiếu quan tâm, dễ nổi nóng và hoảng loạn cực độ.

Người ta phân biệt nhiều hình thức của „rối loạn tinh thần sau biến cố“ và phân ra làm ba nhóm chính như sau:

Hồi ức một cách không tự giác đến vụ bị hành hung

Nhiều người trong đầu luôn nghĩ đến vụ bị hành hung, nhiều người còn tự cho là mình phải chịu trách nhiệm vì vụ việc xảy ra. Họ không „tắt đi“ được những ý nghĩ, lên án và tự quở trách mình. Hồi ức luôn xâm chiếm con người. Đặc biệt là trước khi đi ngủ, từng chi tiết rõ rệt của hồi ức lại quay trở lại giày vò. Tương tự như hồi ức, trong các giấc mơ, từng đoạn của vụ bị hành hung cũng xuất hiện rõ rệt và người đắm mớ hồi tưởng. Hay xảy ra việc cũng những giấc mơ đó lại quay trở lại.

Đối với nhiều người, vụ bị hành hung không chỉ diễn ra một lần nữa trong kí ức và giấc mơ. Có thể xảy ra việc đột nhiên họ cảm giác và hành động như là việc hành hung lại một lần nữa đang diễn ra vậy.

Những hồi ức không tự giác này luôn đi cùng với những xúc cảm mạnh làm cho người bị liên quan bị sốc về tinh thần. Ngoài ra, những người bị hành hung còn bị mất thăng bằng khi lâm vào tình huống làm họ nhớ đến việc bị hành hung.

Tránh hồi ức và cảm xúc

Để tránh những hồi ức nặng nề, những người bị liên quan thường tìm cách lẩn át và tránh những ý nghĩ và tình huống làm họ nhớ đến việc bị hành hung. Họ thường tránh tiếp xúc, không thực hiện những lời mời, đột nhiên thôi những bốn phận và sở thích riêng của mình. Sau khi bị hành hung, việc quan tâm đến những hoạt động quan trọng sẽ giảm đi. Những gì mà trước khi bị hành hung còn quan trọng thì sau đó đột nhiên không có ý nghĩa gì nữa. Khả năng vui mừng và quan tâm thường bị hạn chế rõ rệt. Mức độ cảm xúc bị giảm đi. Họ không còn năng lực và kiên nhẫn để lập kế hoạch cho tương lai. Tất cả đều bị bao phủ bởi việc bị hành hung.

Dễ kích động và thường xuyên giận dữ

Nếu ai bị hồi ức dẫn dắt trong ý nghĩ và cảm giác thì sẽ bị kích động nội tâm dẫn đến việc hoảng loạn, cảnh giác cao độ và cả những phản ứng của cơ thể như thường xuyên run. Vì vậy, người đã trải qua những sự việc khủng khiếp như vậy thường dễ kích động và lên cơn nổi nóng. Nội tâm bất ổn định làm cho khó ngủ và mất ngủ.

Hậu quả

Sau khi bị hành hung, ngoài việc bị „rối loạn tinh thần sau biến cố“ còn xuất hiện các rối loạn khác như trầm cảm. Trạng thái luôn bị kích động thường dẫn đến bị mắc bệnh tật.

Lạm dụng uống rượu bia và dùng thuốc thang cũng hay là hậu quả của „rối loạn tinh thần sau biến cố“, vì nhiều người bị liên quan tìm cách dùng rượu bia và thuốc thang để kiểm soát các hồi ức và trạng thái để kích động.

Phản ứng bình thường đối với những sự kiện bất bình thường
Một „rối loạn tinh thần sau biến cố“ có thể xuất hiện cả ở người trước đó hoàn toàn khoẻ mạnh. Nhất là trong trường hợp sự kiện xảy ra hoàn toàn bất ngờ và mức độ nặng nề như việc bị bọn phân biệt chủng tộc hành hung. Các dấu hiệu của „rối loạn tinh thần sau biến cố“ thường xuất hiện trong vòng ba tháng sau khi bị hành hung. Các dấu hiệu đó có thể diễn ra dưới dạng các phản ứng „cấp tính“ hoặc „mãn tính“. Người ta nói đến „diễn biến mãn tính“ trong trường hợp hiện tượng „rối loạn tinh thần sau biến cố“ kéo dài hơn ba tháng. Hiện tượng này cũng có thể sau một thời gian dài mới xuất hiện.

Cả người xin tị nạn hay người nước ngoài có „Duldung“ cũng có quyền được điều trị như vậy. Việc này không phải lúc nào cũng dễ thực hiện được, thế nhưng nếu có một chuyên gia xác nhận việc cần phải điều trị thì sở xã hội phải chấp nhận chịu kinh phí.

Nhận chịu kinh phí

Theo điều 4 của luật trợ cấp tị nạn (AsylbLG) thì những người đang xin tị nạn và những người tị nạn có giấy phép cư trú tạm dung có quyền được điều trị y học, nếu như bệnh „cấp tính“ hoặc „đau đớn“. Chỉ có bác sĩ mới quyết định được là khi nào thì bệnh được coi là „cấp tính“, tức là cần phải điều trị „cấp tính“, chứ không phải sở xã hội, nhân viên làm công tác xã hội, chủ trại, v v ... Vì vậy, để có thể nhận được giấy ốm của sở xã hội thì dữ kiện về đau đớn hoặc dấu hiệu của bệnh tình là đủ rồi.

Vì các rối loạn tinh thần sau biến cố thường cũng làm phiền hà và dằn vặt như những đau đớn về cơ thể, cho nên cũng có quyền cần được điều trị. Về vấn đề này có nhiều bản án của các tòa hành chính.

Thực tế thì việc thực hiện quyền lợi này không phải lúc nào cũng đơn giản. Tiến trình như sau:

Xin giấy ốm của xã hội, xin hẹn đến khám (có thể không cần giấy ốm) ở một nơi điều trị chuyên khoa hoặc ở một bác sĩ chuyên khoa, để họ chứng nhận việc cần điều trị, viết giám định và đặt đơn đề nghị được cấp kinh phí.

Giấy triệu tập của bác sĩ công của sở y tế, bác sĩ công sẽ kiểm tra lần nữa xem có cần phải điều trị không. Trong trường hợp này, sở xã hội phải chịu chi phí cho phiên dịch. Nếu bác sĩ công không xác nhận việc cần phải điều trị thì thông thường phải liên hệ với một nơi tư vấn hoặc một luật sư để đòi được điều trị.

Nếu sở xã hội chấp nhận chịu kinh phí điều trị thì họ sẽ trả cho cả lệ phí đi lại. Có thể đặt đơn xin cả lệ phí phiên dịch cho quá trình điều trị, việc này liệu có được chấp thuận hay không thì còn phải tranh cãi.

Tôi muốn đi khỏi nơi đây !

Nhiều người nghĩ vậy sau lần bị bọn phân biệt chủng tộc hành hung. Những người đang vẫn trong quá trình xin tị nạn và phải sống với một tờ giấy gọi là „Aufenthaltsgestattung“ lại không có quyền tự chọn chỗ ở. Tờ „Aufenthaltsgestattung“ chỉ có giá trị tại một huyện nhất định (nghĩa vụ về chỗ ở). Họ chỉ có quyền ra khỏi huyện này khi được sở ngoại kiều cấp cho giấy phép ra khỏi vùng. Quyền được cấp giấy phép ra khỏi vùng chỉ có được khi cần phải tiến hành các việc liên quan đến quá trình tị nạn, khi muốn đến những nơi tư vấn nhất định hoặc có hẹn tại luật sư hay bác sĩ.

Muốn chuyển chỗ ở sang huyện khác hoặc tiểu bang khác thì cần phải đặt đơn ở sở ngoại kiều nơi huyện mình đang ở. Trong đơn cần ghi cụ thể là muốn được chuyển về nơi nào, huyện nào. Sở ngoại kiều của huyện mình đang ở sẽ chuyển đơn này đến cho sở ngoại kiều của nơi mình muốn đến. Thông thường, sở ngoại kiều của nơi muốn đến sẽ quyết định việc này.

Nếu đơn xin chuyển vùng bị bác thì có thể đặt tiếp đơn xin chuyển đến các vùng khác. Cũng có khả năng kiện ra tòa hành chính việc bị bác đơn. Việc này kéo dài rất lâu, có thể sẽ tốn kém và nhất thiết phải có luật sư.

Về luật, có thể được chuyển vùng vì „lí do nhân đạo cấp thiết“. Những trường hợp này dựa trên cơ sở những lí lẽ sau:

– Bởi chúng nhận bằng văn bản của một bác sĩ chuyên khoa, rằng cần phải có quá trình trị liệu để ngài có thể vượt qua được những sự việc đã gặp phải, và phải có lời hứa bằng văn bản là có chỗ trống dành cho việc trị liệu ngài và chỗ trống này thuộc một huyện hoặc tiểu bang khác.

- Rằng ngài lo sợ việc tại nơi ngài đang ở sẽ lại bị bọn cực hữu tấn công là có lí, vì ví dụ như thủ phạm vẫn tiếp tục đe dọa ngài và vì vậy mà ngài không dám ra phố nữa

- Rằng ngài chứng minh được là tại thành phố hay huyện mà ngài muốn chuyển đến có người nhà hoặc bạn bè của ngài đang ở và họ sẽ giúp ngài vượt qua sợ hãi để tiếp tục sống một cuộc sống bình thường.

Liệu những lí lẽ nếu ra có thuyết phục được sở ngoại kiều hay không thì còn phụ thuộc vào nhân viên xét vụ việc. Vì vậy, nên nêu cùng một lúc

nhiều lí do và khi đặt đơn thì cố gắng trình giấy tờ chứng minh cho những điều mình nêu ra. Những giấy tờ này gồm:
Chứng nhận đã thực hiện việc tố giác tại công an;
Bài báo về vụ bị hành hung;
một chứng nhận của bác sĩ hoặc của nơi trị liệu;
giấy ủng hộ của nhân viên đặc trách về vấn đề nước ngoài hoặc của tổ chức tư vấn khác, v v ...

Cả người tị nạn đang có giấy phép cư trú tạm dung cũng có thể đặt đơn xin được chuyển sang huyện khác ở. Trong trường hợp này gọi là đơn xin „phân vùng khác“ hoặc „di trú“. Cách thức tiến hành thì vẫn như vậy.

Danh sách địa chỉ

Ausländerbeauftragte (nhân viên đặc trách vấn đề ngoại kiều)

Ausländer-beauftragte Land Brandenburg	Frau Berger	Heinrich-Mann-Allee 103 14473 Potsdam	0331 – 866 59 02
Landkreis Oder-Spree	Frau Nikulka	Luchstraße 32 15848 Beeskow	03366 – 35 10 30
Stadt Brandenburg	Frau Tietz	Neuendorfer Str.90 14770 Branden- burg/Havel	03381 – 581601
Stadt Cottbus	Herr Wegener	Neumarkt 5 03046 Cottbus	0355 – 612 2944
Landkreis Barnim	Frau Böttger	Hegermühler Str. 75 16225 Eberswalde	03334 - 21 43 20
Stadt Eisenhütten- stadt	Frau Heyer	Zentraler Platz 1 15890 Eisenhütten- stadt	03364 – 56 63 31
Landkreis Spree- Neisse	Frau Wagschal	H.-Heine-Str. 2 03149 Forst	03562 – 98 61 00 03
Stadt Frankfurt/O.	Frau Steuer	Marktplatz 1 15230 Frankfurt/O.	0335 - 5 52 13 30
Stadt Guben	Herr Großmann	Uferstr. 22 – 26 03172 Guben	03561 – 6871310
Landkreis Elbe- Elster	Herr Brückner	An der Laufter 5 04916 Herzberg	03535 46 44 37
Landkreis Dahme- Spreewald	Frau Voigt	Reutergasse 12 15907 Lübben /Schloßplatz 15711 Königs - Wusterhausen	03546 – 201 11 03375 – 26 26 14
Landkreis Teltow- Fläming	Frau Kollert	Am Nuthefließ 2 14943 Luckenwalde	03371 – 6 08 10 85
Stadt Ludwigsfeld	Frau Uljaki	Rathausstr. 3 14974 Ludwigsfelde	03378 – 82 71 04

Stadt Mahlow	Herr Özbek	Maxim-Gorki-Str. 12 15831 Mahlow	3379 – 37 95 87
Landkreis Ostprignitz-Ruppin	Frau Grunst	Virchow-Str. 14 – 16 16816 Neuruppin	03391 – 68 81 91
Landkreis Oberhavel	Frau Höhne	Poststr. 1 16515 Oranienburg	03301 – 60 11 37
Landkreis Prignitz	Frau Schmidt	Berliner Straße 49 19348 Perleberg	03876 – 71 32 25
Landkreis Potsdam- Mittelmark	Herr Tschechowski	Fr.-Ebert-Straße 79/ 81 14469 Potsdam	0331 – 23 12 103 / 2,4
Stadt Potsdam	Frau Grasnick	Fr.-Ebert-Straße 79/ 81 14461 Potsdam	0331 – 2 89 10 83
Landkreis Uckermark	Herr Memet	Stettiner Straße 21 17291 Prenzlau	03984 – 70 23 00
Landkreis Havelland	Frau Steidl	Platz der Freiheit 1 14712 Rathenow	03385 – 55 112 31
Landkreis Märkisch- Oderland	Frau Huhn	Puschkinplatz 12 15306 Seelow	03346 – 85 04 46
Landkreis Oberspreewald- Lausitz	Frau Grundmann	Dubinaweg 1 01968 Senftenberg	03573 – 87 01 032

Flüchtlingsrat Brandenburg (hội đồng tị nạn)

Frau Judith Gleitze	Eisenhartstraße 13 14482 Potsdam	0331 – 716 499 0170 – 51 20 752
---------------------	-------------------------------------	------------------------------------

Antidiskriminierungsstelle Brandenburg (cơ quan chống kì thị Brandenburg)

Herr Harald Klier	Heinrich-Mann-Allee 103 14473 Potsdam	0331 – 866 59 54
-------------------	--	------------------

Aktion Cura

Frau Herrenfeld	PF 30 22 04 10753 Berlin	030 – 23 00 43 20
-----------------	-----------------------------	-------------------

DAV Stiftung contra Rechts extremismus und Gewalt (tổ chức phúc lợi xã hội chống chủ nghĩa cực hữu và bạo lực)

Deutscher Anwaltsverein	Littenstraße 11 10179 Berlin	030 – 72 61 52- 0 Fax 030 – 72 61 52- 190
-------------------------	---------------------------------	--

Beratungsstellen für Opfer rassistischer und rechtsextremer Gewalt (những nơi tư vấn cho nạn nhân bị bạo lực hữu và phân biệt chủng tộc hành hung)

Opferperspektive	Lindenstraße 53 14467 Potsdam	0171 – 19 35 669
Anlaufstelle für Opfer rechtsextremer Gewalt	Parzellenstraße 79 03046 Cottbus	0172 – 75 85 772
Kontakt- und Beratungsstelle für Opfer rechter Gewalt	Breitscheidstraße 41 16321 Bernau	0333 – 754 667
Beratungsstelle für Opfer rechtsextremer Gewalt	PF 1126 15331 Strausberg	0173 – 634 36 04
Beratungsstelle für Opfer rechtsextremer Gewalt	Berliner Straße 24 15230 Frankfurt/Oder	0335 – 665 99 94 0335 – 280 12 19 0179 – 12 65 680
in Berlin: Reach Out	Köpenicker Straße 9 10997 Berlin	030 – 695 68 339

(allgemeine) Opferberatung (tư vấn thông thường cho nạn nhân)

Frau Priet	Gutenbergstraße 15 14467 Potsdam	0331 – 28 02 725 0331 – 86 47 52
Frau Strzodka	Wehrpromenade 2 03042 Cottbus	0355 – 72 96 052
Frau Fischer	Bauhofstraße 56 14776 Brandenburg	03381 – 22 48 55 0331 – 86 47 52
Frau Murowski	Wehrstraße 01968 Senftenberg	03573 – 14 03 34
Schwules Überfalltelefon Berlin	Motzstraße 5 10777 Berlin	030 – 217 532 13

Traumatherapieeinrichtungen (các cơ sở trị liệu chấn thương)

Xenion	Roscher Straße 2a 10629 Berlin	030 – 32 32 933 030 – 32 48 575
Behandlungszentrum für Folteropfer Berlin	Klinikum Westend Spandauer Damm 130 1405 Berlin	030 – 30 39 06 - 0

Staatsanwaltschaften in Brandenburg (các viện công tố ở Brandenburg)

Generalstaatsanwaltschaft	Kirchhofstraße 1-2 14776 Brandenburg	0338 – 295 - 200
Cottbus	Karl-Liebknecht-Str. 33 03046 Cottbus	0355 – 361 - 0
Frankfurt/Oder	Logenstraße 8 15230 Frankfurt/Oder	0335 – 55 48 - 0
Potsdam	Heinrich-Mann-Allee 103 Haus 18 14473 Potsdam	0331 – 88 33- 0
Neuruppin	Alt Ruppiner Allee 80 16816 Neruppin	03391– 35 89 11 - 15

Versorgungsämter (các sở cung ứng)

Kreis	Adresse	Telefon
Spree-Neisse Oberspreewald-Lausitz Dahme-Spreewald Elbe-Elster Stadt Cottbus	Amt für Soziales und Versorgung Straße der Jugend 33 03054 Cottbus	0355 – 476 55 61
Oder-Spree Märkisch-Oderland Barnim Uckermark Stadt Frankfurt/Oder	Amt für Soziales und Versorgung Robert-Havemann-Str. 4 15236 Frankfurt/Oder	0335 – 558 22 50
Prignitz Ostprignitz-Ruppin Oberhavel Havelland Potsdam-Mittelmark Teltow-Fläming Stadt Potsdam Stadt Brandenburg	Amt für Soziales und Versorgung „Ruinenberg-Kaserne“ Einsiedlerei 6 14469 Potsdam	0331 – 276 12 30

Strafanzeige

Name
Straße, Hausnummer
Postleitzahl, Ort

Ort, Datum

An die
Staatsanwaltschaft XXX
XXX
XXX

Tố giác hình sự

Trong đơn tố giác hình sự, diễn biến của vụ án sẽ được trình bày. Những điểm sau đây quan trọng:
thời điểm gây án; nơi gây án; bối cảnh vụ án; tổng số thủ phạm; mô tả thủ phạm; các nhân chứng có thể; những thương tích mà ngài bị.

Strafanzeige gegen Unbekannt

Sehr geehrte Damen und Herren,

hiermit erstatte ich Strafanzeige und stelle Strafantrag gegen Unbekannt.

Am 20.08.2001 um ca. 20.45 Uhr ging ich vom Potsdamer Hauptbahnhof in Richtung Innenstadt die Bahnhof Str. entlang. An einer Grünanlage saßen drei Jugendliche, die sofort aufsprangen, als sie mich sahen. Die drei kamen auf mich zu und beschimpften mich mit den Worten: „Du „Scheiß-Neger“ was willst du hier, hau ab nach Afrika oder wir schlagen dich tot.“ Ich war sehr ängstlich und wollte weglaufen, doch einer hielt mich fest und schubste mich in die Richtung der anderen beiden. Alle drei fingen unvermittelt an, auf mich einzuschlagen bis ich am Boden lag, dann traten sie mir mehrmals in den Magen. Ich stellte mich bewusstlos und die Täter hörten auf, mich zu treten, und liefen davon. Kurz darauf kam eine Frau zu mir und half mir auf die Beine. Sie sagte, dass sie alles gesehen hat und dass ich eine Anzeige machen soll. Die Frau heißt Vera Müller.

Die drei Täter kann ich folgendermaßen beschreiben:

Der Mann, der mich festgehalten hat, trug eine grüne Fliegerjacke, blaue Jeans und schwarze hohe Stiefel. Er hatte sehr kurze Haare, so dass eine Haarfarbe nicht zu erkennen war. Er ist etwa 1,80 m groß, und ich schätze, dass er 17 bis 19 Jahre alt ist.

Einer von den anderen beiden rief ihm zu: „Kalle halt den Neger fest.“

Die anderen beiden waren ähnlich gekleidet aber kleiner und jünger. Da ich sie aber nur kurz gesehen habe, kann ich keine weiteren Hinweise geben.

Ich bin am nächsten Tag zum Arzt gegangen, der mir eine Kieferprellung, eine aufgeplatzte Lippe sowie eine Rippenprellung diagnostiziert hat.

Als Zeugin benenne ich Frau Vera Müller, XXstr. 37, 14678 Potsdam. Frau Müller ist bereit, als Zeugin auszusagen.

Mit freundlichen Grüßen

Name

Anlage: Ärztliches Attest

Strafantrag

Name
Straße, Hausnummer
Postleitzahl, Ort

Ort, Datum

An die
Staatsanwaltschaft XXX
XXX
XXX

Strafantrag gegen Unbekannt
Tagebuchnummer: XXXXX

Sehr geehrte Damen und Herren,

hiermit stelle ich in der oben genannten Sache Strafantrag.

Mit freundlichen Grüßen

Name

Đơn đề nghị khởi tố

Gây thương tích đơn giản, chủ ý hay cố tình, cũng như lăng mạ sẽ chỉ bị truy tố nếu ngài có đơn đề nghị khởi tố. Chỉ cần một câu là đủ, trong đó ngài lưu ý đến việc trong vụ việc hình sự này ngài đặt đơn đề nghị khởi tố.

Dienstaufsichtsbeschwerde

Name
Straße, Hausnummer
Postleitzahl, Ort

Ort, Datum

An das
Polizeipräsidium XXX
XXX
XXX

Dienstaufsichtsbeschwerde gegen die Mitarbeiter der Polizeiwache XX-Str.
17, in XXX

Sehr geehrte Damen und Herren,

hiermit stelle ich eine Dienstaufsichtsbeschwerde gegen die Polizeibeamten, die am
22.08.01 um 11.30 in der oben genannten Polizeiwache Dienst hatten.
Die diensthabenden Beamten weigerten sich trotz meiner sichtbaren Verletzungen,
Anzeige wegen Körperverletzung aufzunehmen. Vielmehr erklärten sie mir, dass kein
Straftatbestand zu erkennen sei und forderten mich auf, die Polizeiwache zu verlassen.

Mit freundlichen Grüßen

Name

Khiếu nại công chức
Trong bản khiếu nại công chức cần nêu đồn công an hoặc/
và mã số của nhân viên công an mà ngài muốn khiếu nại.
Ngoài ra, ngài cần nêu lí do của khiếu nại, ví dụ như công
an đã không muốn ghi nhận lại tố giác của ngài.

Sachstandsanfrage

Name
Straße, Hausnummer
Postleitzahl, Ort

Ort, Datum

An die
Staatsanwaltschaft XXX
XXX
XXX

Sachstandsanfrage zur Anzeige gegen Unbekannt
Aktenzeichen: XXXXXXX(Tagebuch- Nr. XXXX)

Sehr geehrte Damen und Herren,

Ich habe am 22.08.01 eine Anzeige gegen Unbekannt gestellt.
Ich möchte Sie bitten, mir den Stand der Ermittlungen mitzuteilen.

Mit freundlichen Grüßen

Name

Hỏi tình hình vụ việc

Bằng việc hỏi tình hình vụ việc, ngài có thể nhận được thông tin về tình hình hiện nay của vụ việc điều tra. Ngài hãy nêu mã số hoặc số hồ sơ của vụ việc và viết rằng ngài muốn biết về tình hình hiện tại của công việc điều tra.

Auskunft über Ausgang des Verfahrens

Name
Straße, Hausnummer
Postleitzahl, Ort

Ort, Datum

An die
Staatsanwaltschaft XXX
XXX
XXX

Auskunft über Ausgang des Verfahrens
Aktenzeichen: XXXX (Ta gebuch-Nr. XXX)

Sehr geehrte Damen und Herren,

ich bin Geschädigter in der oben genannten Strafsache. Ich möchte wissen, ob und in welchem Maße der Beschuldigte gerichtlich verurteilt wurde. Ich bitte gemäß § 406d StPO um Auskunft über den Ausgang des gerichtlichen Verfahrens.

Mit freundlichen Grüßen

Name

Thông tin về kết quả của vụ việc
Là người bị thiệt hại, ngài cần phải được chính quyền cung cấp thông tin khi mà vụ việc được đình chỉ lại hay đã kết thúc. Nếu điều này không xảy ra thì ngài có quyền yêu cầu được cho biết kết quả của vụ việc. Ngài hãy nêu mã số hoặc số hồ sơ của vụ việc và hãy viết rằng ngài muốn được thông báo về kết quả của vụ việc.

